

Jutri gostovanje Mladinskega gledališča iz Ljubljane

Šeligova Ana povsod deležna ugodnih ocen

Za prvo izvenabonmajsko predstavo v letošnji sezoni je SSG povabilo na gostovanje Mladinsko gledališče iz Ljubljane, ki bo jutri ob 20.30 uprizorilo v Kulturnem domu eno svojih najuspešnejših postavitev in sicer dramo Rudija Šeliga ANA, v režiji Dušana Jovanoviča.

Predstava je bila že od svoje krstne uprizoritve v Ljubljani deležna posebne pozornosti, predvsem pa izredno laskavih gledaliških kritik. Nekaj teh mnenj objavljamo tudi mi, v dokaz, da je Ana takšne vrste predstava, ki dolgo ostane zapisana v srcu in spominu gledalca.

»Skozi usodo revolucionarjev in revolucije govori Šeligova Ana o temeljnem človekovem razmerju do sveta. Z Ano, gledališko najbolj čistim besedilom svojega dramskega opusa, je Šeligo našel možnost sodobne tragedije in jo tudi po zaslugi te uprizoritve — uveljavil kot ustvarjalno, izvorno dramatiko in kot suvereno gledališče. (...) Prežarjena z navdušenjem matere, ki ve, da zanemarja svoja otroka, ostra in podvržena človeškemu glasu v sebi, uporna in nemočna, neprestano poniževana, oropana vseh iluzij in vztrajno kljubujoča, bojujoča se za človeško dostojanstvo in za zvestobo svojemu živ-

ljenju, je Ana Milene Zupančič vse-skozi stvarna in presunljivo tragična izpovedovalka strašne človekove usode«. (Jernej Novak za Ljubljanski dnevnik).

»Občinstvo pri praizvedbi Ane Rudija Šeliga v Slovenskem mladinskem gledališču ni prav vedelo, komu naj bolj ploska: avtorju, režiserju Dušanu Jovanoviču ali izvajalcem: med njimi kajpak posebej Mileni Zupančič v naslovni vlogi. Z Ano je ustvarila magistralno figuro, ki ji ne manjka nobena dimenzija: pretresljiva je kot mati, ki se bojuje za svoja otroka; kot zagnana aktivistka, ki hoče zaupati ne samo ideji, temveč tudi ljudem, ki trdijo, da jo uresničujejo; kot od moža krivično zavržena žena; kot jetnica, ki je odvrгла prividnosti in z zrelim spoznanjem ostane zvesta človeku v sebi. Beseda »izjemna« vzlja v neki meri za vso predstavo, ki ji je podlaga doslej najboljši gledališki tekst Rudija Šeliga.« (Rapa Šuklje za Radio Ljubljana).

»Režiser Dušan Jovanovič je z izjemno iztanjšano ekspresivnostjo oživil Anin martirij v njenem zanosnem in grozljivem delu. Jovanovičeva koncentrirana preciznost se je proti koncu razvila v izjemno pretresljivo in simbolično katarzo: v skrivnostnem romanju, prepojenem z omamnimi dišavami kadila kaznjenci revolucionarji in brezprizorni gulagovci vlečejo pohabljen križ s Kristusom — bogom, enako prekletim kot je prekleto njihovo življenje na robu smrti.« (Vasja Predan za Politiko).